

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

Proemium De Scopo præsentis opusculi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

PROEMIUM

De

Scopo præsentis opusculi.

1. **E**Cce tibi, Amice Lector! modico conclusum volumine, quicquid ad consolationem fidelis, & proficientis animæ insigniter conducere mihi est visum. Fronti *Consolatoris* nomen præfixi, ut vel inde colligas, unde gaudeas. Si curam profiteris animarum, & Pater es spiritualis, invenies *exhortatiunculas*, quibûs per annum (sive festa incidant solemnia, sive simplices Dominicæ) conflentes tam fortiter, quam suaviter viam cœptæ virtutis currere facias. Si autem filius pœnitentiæ, capies *instructiones*, quibus & Deo, & Fectis, propriæ que satisfacias conscientiæ. Quid autem consolatione plenius respectu Patrum spiritualium, quàm animas sibi concreditas non solùm in spiritu pietatis conservâsse, sed & auxisse, ac radicâsse plurimùm? Quid respectu Filiorum delectabilius, & optabilius, quàm in eo se videre statum positos, ubi esurientibus dulcia parantur pasqua, & sitientibus aperitur cœlestis fontana, cujus aquæ saliant in vitam æternam. Hinc deploro Confessarios illos, qui, cum bellè noverint, infirmum perire sine confortativo & medico, di-

Exponitur
opusculi
titulus

Continentis
exhorta-
tiunculas

Præfatio de Libelli Scopo.

scipulum vilescere sinè stimulo, militem periclitari sinè ducis Magisterio, tamen animas tot nobiles, quas habent cum fiducia accedentes, è S. tribunali remittunt sinè succo, sinè gustu, sinè doctrinâ, & spiritû, contenti nudâ, simplici absolute. Certè hi nesciunt illud S. Augustini pastoris zelosissimi, dum scribit: *Charitas, quam vocat Apostolus vinculum perfectionis, cum nata fuerit, nutritur, nutrita roboratur, & roborata perficitur.* Quale autem hoc lac, vel nutrimentum, si omne piis animabus subtrahitur documentum? si nulla informatio, ac memoria, quale festum agatur, ad quod solemnius celebrandum, vel maximè stimulari merentur animæ cæteroquin in pietate, iustitia, & sanctitate multum solidatæ, & adultæ? Et de his potissimum loquitur *Consolator* noster, misertus infelicitatis illarum, dum in statu etiam supremæ ariditatis, & desolationis sibi relinquuntur ingemiscetes. *Sitivi, & non dedistis bibere: esurivi, & non dedistis manducare: nuda fui, & non cooperuistis me. Sustinui qui simul contristaretur, & non fuit, & qui consolaretur, & non inveni.*

Succinctas

2. Fateor equidem homines doctos, graves, religiosos, & viam Domini fervide currentes haud indigere exhortationibus, admonitionibus, & incitamentis. Sciunt enim hi perbene, quid, & quale sibi competat officium? Quæ obligatio? Dispositio qualis? Bone Lector! id tibi concessero, si de longiusculis, protractis, & morosis tibi ser-

Præfatio de Libelli Scopis.

sermo, & opinio. Has nec ego intendo, nec suadeo. Non solatur, quod gravat. Gravaret autem maximè tam Confessarium, quàm filium spiritualem longior exhortatiuncula. Verùm usurpare unam tantùm, vel sententiam alteram, adhibere succinctam de Festo, aut instanti Dominicâ reflexionem asceticam, & hanc brevissimam: quis non affirmabit, quòd & animæ utur illuminatissimæ magni habeant, avidè ambiant; & dum hoc mel, & favum de ore dispensatur solliciti Patris, ut apiculæ excipiant, & concoquant prudentissimæ.

3. Neque volo, ut memoriter teneas, quæ in hoc legas opusculo. Id certè nec permetterent tempora, nec concederent S. Confessionalis onera, quæ alleviari debent, non cumulari. Erit tamen opportunè proficuum, si, antequàm ad confessionale pergas, piò lustres oculò, quid hodie solatii, doctrinæ, & incitamenti dispensandum pro fructu, & glorioso successu tanti Sacramenti. Et profectò suggeret devotus *Consolator*, quî & tibi, & tuis satisfacias spiritualibus clientibus sive pro consolatione proficientis animæ, sive pro festi solemnitate.

4. Quem cultum festorum ut accenderem, apposui cuilibet exhortatiunculæ *Instructionem meritoriam*. Instructionem, quatenus docet compensationem pro præteritis, & cautelam de malis futuris. Meritoriam; quia ibi continentur utiles industriæ, praxes, & experientia, quibus addicta pietati anima non potest non firmari, & stabiliri in omnî puritate, & sanctitate vitæ. Quantum meritum!

Relegendas
studiosè, &

Inflamman-
das per In-
structiones
meritorias.

Præfatio de Libelli Scopis.

Servientes
Ioh. d. pœni-
tentiarum
sacramen-
talium.

3

Confessariis
pollentibus
auctoritate
insigni,

5. O quot non etiam reperiendi sunt Confessarii, qui sapius hærent anxii, quam pro Festorum varietate dicent Sacramentalem pœnitentiam? Hanc anxietatem, ut aut sublevarem, aut tollerem, studio *Instructiones meritorias* festivitatis, & Dominicis accommodavi, illamque expressi devotionis materiam, quæ appositè Patribus spiritualibus serviet ad imponendam pœnitentiam satisfactoriam. Quin ut haberes, quò in plures tibi prodessem annos, cuilibet Festo, & Dominicæ tres exhortationes cum totidem instructionibus attribui. Primò annò incipe à primâ; secundò à secundâ: sic triennium complebis sanctâ tuâ industriâ.

6. Porro, cum ea insit auctoritas Confessariis, ut, quisquis eos non honoraverit, jam ipsum inhonoraverint Deum, qui ita de Samuele: *Non te abjecerunt, sed me, ne regnem super eos.* 1. Reg. 8. 7. Hinc præclare Salvianus Lib. 8. de provident. ait: *Sacrilegii genus est, Dei odisse cultores. Sicut enim si servos nostros quispiam cedat, in nos servorum cedit injuria, & si à quocumque filius verberetur alienus, in supplicio filii pietas torquetur paterna; ita & cum servus Dei à quocumque offenditur, divina Majestas contristatur.* Si hoc: O quæ vitæ sanctitas? Quis in moribus splendor? Quantum vivæ sanctitatis theatrum requiritur in zelatoribus animarum? Videbitur, si vel semel per mensem suam discutiant conscientiam

Præfatio de Libelli Scopo.

tiam, & solerter investigent, quid præstiterint? Vel quales fuerint in tribunali sacro? Aut quos fructus reportaverint? Id quod discent ex affixo *Examine menstruo*, in quo & grandia Confessariorum recententur à Deo accepta beneficia, sicuti & muneris commissi rationes, atque pondera. Quibus cordialiter perpensatis, Pater spiritualis non poterit non zelari Dei gloriam, animarum lucrum, & salutem æternam.

Amplianda
Examine
mensstruo, &

7. Denique ut Sacrum pœnitentiæ tribunal eò sanctius frequentetur, & quam felicissimè administraretur cum potenti Dei assistentia, *Accessum & Recessum* formavi, quem commendo omnibus, & singulis devotis, ac zelosis Confessariis. Quem inde referent fructum: S. Augustinus monstrat dicens: *Ascendit oratio, & descendit miseratio.* Doctrinaliter scripsit & Cœlestinus Papa nomine Patrum spiritualium: interrogat enim: *In quo Dei auxiliò non indigemus? In omnibus igitur rebus, causis, negotiis* (præcipuè alienæ salutis) *exorandus est Protector Deus. cap. 9.* contra Pelag.

Accessus &
recessu
præmittendo
Sacris
Confessionibus,
quibus

8. Sed quid sibi in fine subdita vitæ spiritualis *confortamenta*? Deus distulavit pro constantia in bono virtutis, & pietatis solidæ, ac Christianæ. Numerantur sanè animarum innumera, quæ ad tempus vivunt piissimæ, & consolata. At non rarò flebiliter deficiunt, aut liberius inter homines conversandò, aut instinctus Spiritus Sancti ad opera magna

Junguntur
Confortamenta
pro
constantia
in bono.

Præfatio de Libelli Scopo.

na negligendô, aut à principiis asceticis notanter recedendô, aut statuta proficiendi proposita præsumptuosius frangendô. O quæ exin non contrahentur remorsuum vulnera! Quanta &urbationum, ac inquietudinis ulcera! Confortandæ tamen sunt hæ afflictæ animæ. Modum ut habeas, piè, & Benevole Lector! Præsentia excogitavi *confortamenta*, quæ ad amicam offero manum. Applica, ut cernis, præscripta. Erunt (sic ominor per Dei gratiam) remedia contra desolationes animi, spiritusque derelictiones potentissima. Probatum est.

Ecce! hæc summa laboris. Tu, quisquis nostros lustraveris conatus, æqui, bonique consule. Et si quid (Deo ita benedicente) fructus, & utilitatis inde evenerit tibi, dicito mecum: *Non nobis, Domine! Non nobis; sed Nomini tuo da gloriam.* Finio. Tu in Domino vale! Amici calamum ad-
mitte! utere! Superi Bene-
neque dicant!